

Приблизно о дванадцятій годині з-за дверей донеслися кроки, а потім двері відчинилися.

— О, старий Чэнь повернувся?

Чэнь Жо, лежачи на дивані, звернувся до високого чоловіка середніх років із простодушним і доброзичливим обличчям у дверях.

Це був батько Чэнь Жо, Чэнь Вейго. Хоча вони й були батьком і сином, характери мали зовсім різні: один — суто правильна й проста людина, а інший... м-м, тут і слова підібрати важко.

Проте не варто думати, що простодушними людьми легко потиснути. У молодості Чэнь Вейго служив в армії, його фізична підготовка була просто залійною, до того ж після демобілізації він влаштувався відповідальним за ремонт машин у міському управлінні — вважався штатним працівником.

Чэнь Вейго зазвичай небагато говорив, у більшості випадків просто слухав дружину, через що інші думали, ніби він підкаблучник.

Чэнь Вейго поклав на плече сумку, коротко кинув «угу», подивився на Чэнь Жо в тонкій футболці й мовчки підійшов до кондиціонера, піднімаючи температуру.

Старий Чэнь повертався додому лише зараз, і це дійсно було непросто. Судячи з його змученого й весь у пот лиця, він напевно втопився до чортиків, тож Чэнь Жо не став до нього чіплятися, взув тапочки й повернувся до своєї кімнати читати комікси.

Не встиг Чэнь Жо й зайти, як двері кімнати раптом з розмаху штовхнув знайомий удар.

У Сюянь підійшла, вхопила Чэнь Жо за вухо й голосно закричала:

— Аж так, Чэнь Жо! Ти тепер замість хорошого берешся за погане — навіть палити почав! Невже ти не знаєш, як помер твій дід?

— Що? Та я не палив!

Чэнь Жо розгублено кліпав очима. Він і справді думав про сигарети, але ж сам нічого не купував!

— Сам понюхай, невже це не тютюновий запах?

У Сюянь витягла з-за спини одяг, у якому Чэнь Жо ходив сьогодні, й із гуркотом гепнула його на стіл.

Чэнь Жо подумав, що добре хоч стіл — якби так гепнули його самого, здається, кістки б посипалися на порох.

Чэнь Жо підняв одяг і понюхав. Та це ж чорт забирай, коли він сьогодні заходив у туалет, до нього причепився дим від тих малолітніх курців! Сам він у житті не затягувався! Побачивши погляд У Сюянь, яким вона готова була його зарізати, він поспішив пояснити:

— Я справді не палив! Це чужий дим, в шкільному туалеті по дорозі натягнувся. Якщо не віриш, можеш тата попросити понюхати.

— Брешеш! Хіба від пасивного диму може бути такий сильний запах? Чэнь Вейго, йди сюди! Ти збираєшся хоч якось вплинути на свого сина? Він ще повноліття не досяг, а вже навчився палити!

Чэнь Вейго й так втомився і зовсім не хотів встрягати в суперечки матері з сином. Він узяв газету і мовчки пішов до спальні.

Але У Сюянь вчепилася мертвим хватом і вимагала, щоб він обов'язково понюхав. Чэнь Вейго нічого не залишалось, як приїхатися і сказати, що папером чи тютюном не пахне.

— Я ж казав, що ні, а ти все одно не віриш, — відмахнувся Чэнь Жо.

— Тільки попадися мені з цим ділом — тобі кінець, Чэнь Жо.

У Сюянь кинула сувору погрозу і пішла, не озираючись.

— Мати є мати, завжди все заради сім'ї.

У спальні У Сюянь, закинувши ніжку на ніжку, скаржилася Чэнь Вейго:

— Кажу тобі, наш син уже зовсім мене не слухає. Мені, як матері, так важко...

Чэнь Вейго подивився на засмучену дружину, піднявся, обійняв її і заспокоїв:

— Та ти просто занадто переживаєш. Йому вже скоро вісімнадцять, от-от стане дорослим, не маленька дитина ж. Ти постійно його контролюєш — це теж нікуди не годиться. У нього вже є власна думка, він знає, що можна робити, а чого не слід.

— Я знаю, але ж я все для його ж блага! Подивися, якщо він зараз почне палити, то за стільки років потому заробить рак легень, як тато... Я не хочу для нього такого майбутнього.

— Добре-добре, я піду і поговорю з ним.

Чэнь Вейго все ж таки ніжно ставився до дружини. До того ж за всі ці роки він на власні очі бачив, скільки вона зробила для цієї родини, тому намагався поступатися їй у всьому.

— Угу.

Чэнь Вейго відклав газету, зліз із ліжка, взувся і пішов до кімнати Чэнь Жо.

Чэнь Жо сидів опустивши голову і захоплено читав третій том збірки «Смішна школа», тож помітив появу батька лише за кілька секунд.

— Тату, ти мене налякав.

— Чому досі не спиш такої пізньої години? Завтра ж знову до школи.

Чэнь Вейго підтягнув стілець і сів поруч.

— Зараз ляжу, — Чэнь Жо закрив комікс. — Тату, це мама тебе прислала?

Чэнь Вейго кивнув.

Чэнь Жо штовхнув ногою підлогу і кинувся плазом на ліжку, аж скрипнули пружини.

— Обережніше. У твоєму віці палити ще зарано. Навіть якщо... якщо колись доведеться, все одно треба менше. Ця дрянь викликає рак, для здоров'я шкідливо, від надлишку куріння людина стає слабкою і млявою.

— А я думав, що таке... Не хвилюйся, я запам'ятав. Йди до спальні спати.

Батьки Чэнь Жо приділяли велику увагу вихованню, тому Чэнь Жо часом уже нудило від подібних повчань, і він зазвичай просто відбувався відмовками.

Слова одні й ті самі з разу в раз, але те, що батьки бажають йому добра — щиста правда.

— До того ж мама теж про тебе піклується. Не сперечайся з нею постійно, намагайся поступатися її волі, — продовжив Чэнь Вейго.

— Знаю, тату. Я ж бо вже майже повнолітній, не маленька дитина, деякі речі починаю розуміти.

Чэнь Вейго кивнув. Даремно зараз щось довше пояснювати синові — шлях він обирає сам, залишається лише сподіватися, що батьки спрямують його в правильний бік. А що буде далі — хто знає?

Кинувши ще кілька слів наостанок, Чэнь Вейго піднявся і пішов до спальні, дорогою вимкнувши у Чэнь Жо світло.

Чэнь Жо лежав на спині, дивлячись у стелю, і думав про себе:

— Як же вдома добре.

Затишно і приємно.

О дванадцятій годині Чэнь Жо відклав комікси і збився зайти до туалету перед сном, як раптом помітив, що в сусідній кімнаті Чэнь Сяосяо досі горить світло. Трохи здивувавшись, він постукав і зайшов усередину.

У кімнаті Чэнь Сяосяо в рожевій піжамі якраз перебирала подарунки. Побачивши Чэнь Жо, вона солодко озвалася:

— Братику, чого це ти прийшов?

Дивлячись на молодшу на рік сестру, Чэнь Жо відчував лише ніжність і турботу — справжнє маленьке дівча, яке ніяк не виросте.

— Зайшов подивитися, чому ти досі не спиш. У тебе хіба завтра немає пар?

— Немає занять, зараз тренування. За пів місяця міська спартакіада, тренер готує мене до змагань.

— От і добре, тільки й навчання не запускай. Спортсменам треба завжди підтримувати режим сну, інакше звідки завтра візьмуться сили на тренування?

— Знаю я, братику, йди лягай, я зараз усе приберу і теж спатиму.

Чэнь Жо вже збирався виходити, як раптом кинув погляд на книжку на столі. Зміст якийсь дивний: хтось підіймає когось підборіддя, притискає до ліжка, а потім при світлі місяця видно її оголену...

Кашель! Чэнь Жо раптом почервонів до самих вух. Та це ж, чорт забирай, непристойна книжка!

Чэнь Жо підняв книгу зі столу і сказав Чэнь Сяосяо:

— Сяосяо, ти ще мала, такі... нездорові речі краще читати поменше...

Мм'яжучи слова, Чэнь Жо говорив із заминками — пояснювати подібне було дещо незручно.

Чэнь Сяосяо, побачивши, що брат узяв саме ту книгу, вмить тривожно затремтіла, кинулася вперед, вихопила її з рук і сховала за спину:

— Братику, та як ти... як ти можеш без дозволу заглядати в чужі секрети!

— Вона ж просто на столі лежала, я ж не спеціально...

Чэнь Сяосяо почервоніла від сорому, слова застрягли в горлі, зриваючись на напівсказане.

Чэнь Жо як людина бувала вважав, що нічого страшного в цьому немає:

— Читати можна, просто намагайся рідше. У таких книжках суцільна розбещеність, легко на манівці збитися.

Почувши це, Чэнь Сяосяо опустила погляд і вчепилася в край рукава Чэнь Жо:

— Угу... А братик може не казати про це татові з мамою?

Хіба міг Чэнь Жо піти розповідати про таке батькам? Навіть якби сказав, вони б усе одно не стали втручатися — про подібне надто важко говорити!

Але хай там як, Чэнь Жо викрив секрет Чэнь Сяосяо, тож гріх було цим не скористатися.

Рідні брати і сестри рахунки ведуть чітко.

— Можна й промовчати, але доведеться заплатити за мовчання.

— Скільки?

Чэнь Сяосяо завоювала чимало нагород у спорті, тож її власна скарбничка була цілком повною.

— Небагато.

Чэнь Жо показав один палець.

Чэнь Сяосяо миттю витягла зі скарбнички червону купюру і простягла братові.

Чэнь Жо з сяючою посмішкою прийняв гроші:

— Ех, розумниця! Не хвилюйся, сестричко, я поховаю цю таємницю глибоко всередині, твій секрет тепер у надійних руках твого брата!

<http://bllate.org/book/21023/2136959>